

3 fullträffar från SEEFAB

SEEFAB CENTAUR

Styrkor:
34—44 lbs vid 28" pil

SEEFAB DIANA

Styrkor:
25—34 lbs vid 25" pil

SEEFAB TIGER

Styrkor:
45—63 lbs vid 28" pil

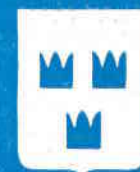

Fråga i närmaste
sport- eller
järnaffär!

SEE FABRIKS AKTIEBOLAG

SANDVIKEN

Telefon 540 70

BÅGSKYTTE

ORGAN FÖR SVENSKA BÅGSKYTTEFÖRBUNDET

Tidskriften **BÅGSKYTTE**, Svenska Bågskytteförbundets officiella organ
Redaktör och ansvarig utgivare: Gösta Smedel, Regementsgatan 10, Borås
Tel. 142 55.

Prenumerationsavgift: kr. 10 per år, 1/2 år 6 kr. inkl. porto. Postgirok 37 90 05.

Annonspriser:

1/1-sida kr. 100:—, 1/2-sida kr. 50:—, 1/4-sida kr. 25:—, 1/8-sida kr. 15:—.

*Stilfulla
Kvalitetsmöbler*

till erkänt låga priser

AB Dalsjöfors Möbler

Dalsjöfors Borås Målsryd

**MÖBEL-
Verkstäderna**

Målsryd

Telefon 491 63 Borås

VI tillverkar alla slags inredningar
såväl för nybyggnader som butiker.
Trappor och ledstänger samt möbel-
tillverkning.

VI stå gärna till tjänst med offerter
och förslag.

Erik Johansson

Carlsons

GULD

Lilla Brogatan 32 - Borås

Visar

Järlövningsvingarna

i trivsamt provrum

Turistbussar

för sällskapsresor
och föreningar

Moderna och bekväma turistbussar

Alfredsons

Omnisbustrafik

BORÅS - Tel. 192 15 - 253 33

Ring och vi lämna offert

Klubbarna och distriktsorganisationerna

Av Lars Ekegren

Bågskyttets utveckling går i etapper. När jag 1946 kom i kontakt med bågskyttesporten, fanns det endast ett 50-tal skyttar i Stockholm och i Sandviken. Problemet var då hur man skulle få fler orter intresserade av att starta klubbar.

Detta problem finns fortfarande kvar, trots de åtta årens strålände utveckling. Men flertalet områden är redan mogna för etapp nummer två — den organisatoriskt nödvändiga distriktsindelningen. Förbundet måste decentralisera allt fler av arbetsuppgifterna, och en allt större del av ansvaret för den kommande utvecklingen kommer att falla på bågskyttets distriktsorganisationer. Så är det inte bara inom vår sport, utan praktiskt taget inom hela RF.

Det gäller att vi från första stund har detta klart för oss, så att vi inte tar för lättvindigt på våra distriktsorganisationer. De är där klubbarna skall placera sina skickligaste, arbetsvilligaste och mest framlynta kvinnor och män, ty det är på deras personliga insatser det beror, om bågskyttet skall få fotfäste, växa och gå framåt inom distriktet, i konkurrens med ett 30-tal andra idrotter.

Vad skall vi då vänta oss av våra distriktsstyrelser? Först och främst: Initiativ och uthållighet. Den distriktsstyrelse som bara hänger med som ett slags expedition för löpande ärenden är värdelös. Den skall i stället oförtrutet vara på språng efter nya

uppslag, nya kontakter, nya lösningar av distriktsklubbarnas problem — den skall ständigt koka över av vitaminiserad arbetsglädje och entusiasm inför de skiftande och svårbemästrade arbetsuppgifterna.

Här är några smakprov: Den skall verka för fler klubbar inom och ibland även utom distriktet, där så är önskvärt. Den skall ordna kurser av olika slag för ledare och skyttar. Den skall hålla sig framme i god tid beträffande planfrågor etc. inom hela distriktet, vilket innebär en omsorgsfull uppläggning av kontaktarbetet med en lång rad av statliga och kommunala myndigheter. Den skall utföra ett gott och välrenommerande arbete inom RF:s distriktsförbund. Den skall lägga upp distriktsaktioner av olika slag, t. ex. för värning av damer och juniorer. Den skall sköta en resultatgivande kontakt med korpen och MIKA-rörelsen. Den skall bevaka olika möjligheter till anslag åt klubbarna. Den skall hävda distriktet inåt och utåt.

Detta är en lång önskelista. Men många idrotter med begränsade tillgångar kommer att klara av den med glans, och bågskyttet bör inte vara sämre. Det går, om Ni bara väljer det rätta folket, utan ovidkommande sneglingar åt det ena eller andra hållet.

Ytterst faller ansvaret på klubbarna själva. Det är klubbarna som väljer sin distriktsstyrelse, och distriktsstyrelsens arbete kräver klubbarnas aktiva medverkan. En

Omslagsbilden: Bågskyttar från I F K, Lund

Stående från vänster: Lennart Meyer, Evy Gunnarsson, Arne Stevert och Arne Klang
Knäst. fr. v. Nisse Meyer, Karl Gunnarsson, Kurt Andersson, Sven Albrektsson och Hugo Persson

Några glimtar fr. VM 1934 i Båstad

General Thord-Greys priser till VM 1934

Fr. vänster Emil Heilborn, Genéral Thord Grey, Kapten S. von Hofsten och Elsa Waldenström

Det var onekligen ganska djärvt av Stockholms Bågskjutningsklubb att åta sej organisationen av VM 1934, det fjärde i ordningen. Vi var inte mer än ett 30-tal skyt-

ständig och intim kontakt mellan distriktsstyrelse och klubbar rekommenderas därför på det varmaste.

Till sist ytterligare en sak. Jag tror att vi för husfridens skull bör se till att tavelkyttar och fältskyttar blir lika representerade i dessa styrelser, under en neutral ordförande.

Låt oss slippa kapprustningen till styrelsevalen!

tar och hade ingen vidare erfarenhet om större tävlingar. Men Emil Heilborn hade varit med 1931, då han blev mästare i s. k. tuppskytte, och även 1933, då han blev europamästare, så genom honom kunde vi få behövliga upplysningar, och då vi tyckte att det skulle bli en god reklam för bågskytten i Sverige, så slog vi till. Det var dåvarande kapten Sixten von Hofsten som var ordförande.

Ekonomien ordnades genom en garanti från Ludvig Nobel, och tävlingarna förlades till hans domäner i Båstad. Nobel skänkte också en mängd silverbägare, och bågskyttarnas specielle mecenat Greve Eric von Rosen bidrog med stora vackra pokaler, men det var den svenskfödde generalen

Thord-Grey från USA som donerade den förmåligaste prissamlingen.

För skjutningen fanns det då inge fixerade regler, varför vi tyckte oss ha ganska fria händer, och så bestämde vi att följande ronder skulle skjutas:

för herrar 36 skott på 90, 70, 50 och 30 m. mot 5-ringad 122 cm, tavla.

för damer: 36 skott på 70, 50 och 30 m. mot samma tavla.

Vi skulle skjuta två sådana ronder med 6 pilar i varje serie. Detta passade emellertid inte skyttarna på kontinenten, så dom

skyttarna från England fick inte tillstånd att delta i själva VM-tävlingen, för engelska federationen fordrade fler pilar på de långa avstånden än på de korta, men dom var med i en extra tävling efteråt.

Tävlingen gick på Hallansåsens vackra golfbana. På tävlingsdagarna blåste en stark byig vind, och emellanåt kom riktiga slagregn så att skjutningen flera gånger måste avbrytas. Andra dagen blev verkligt ansträngande, för då började skjutningen kl. 9 och blev inte färdig förrän kl. 8 på kvällen.

Svenska damerna vid VM 1934 i Båstad

protesterade, och Internationella Federationens president, Pierzchala, kom som en pil upp till Stockholm för att tala förstånd med oss. Det blev heta diskussioner, men på den punkten fick vi ge oss, och på tävlingen sköt vi med tre pilar. Likaså måste vi ändra tavlans storlek på 30 m. till 80 cm.

I Båstad samlades den 3 augusti 16 damer och 31 herrar från England, Belgien, Finland, Frankrike, Polen, Tjeckoslovakiet och Sverige. Från vårt land kom inte mindre än 10 damer och 15 herrar den största kontingen vi någonsin haft med i ett VM. De tre

Vid den tiden hade nästan alla skyttarna träbågar och träpilar, som blev mjuka och tunga av regnet, och detta medförde att riktpunkterna undan för undan måste höjas. Då siktade vi allmänt på de grässtrån och trädkvistar vi kunde få tag på och på 90 m. var vi uppe i trädtopparna bakom tavlorna.

Det var inte lätt att i hård bläst och regn träffa tavlorna på 90 meters avstånd. Grevarna Eric och Clarence von Rosen följde skjutningen med stor intresse och talade med förtjusning om att nu hade den eller

den svensken fått in en pil i tavlan. Bästa resultatet fick belgaren Kessels med 154 poäng på 72 skott. I hela tävlingen segrade emellertid Henry Kjellson med 1,225 p., och blev därigenom vår förste världsmästare, under det att Heilborn kom på andra plats. Vi vann förresten också världsmästerskap i lag, så Sverige kunde redan på den tiden hävda sej i den internationella konkurrensen.

För damerna började det bra, i det att Ina Catani med 188 p. segrade på 70 meter, men sedan blev polskorna med Kurkowska i spetsen för svåra och segrade såväl individuellt som i lag.

I extratävlingen segrade Heilborn i american round med 550 poäng och Kurkowska i columbia round med 433 poäng, men Catani var inte långt efter.

Det blev många och värdefulla pris, men några medaljer utdelades inte. I stället fick vi tryckta och skrivna diplom, som det är minst lika trevligt att ha.

Under banketten höll Greve Eric von Rosen ett mycket uppmärksammat tal och framhöll bl. a. att bågen inte bara kan användas som vapen och tävlingsredskap utan också som musikinstrument. En del negerstammar i Afrika brukade klämma handtaget mot bröstet och fick sedan genom att knäppa på strängen fram ganska kraftiga toner. Det kunde bli en skön musik, om skyttarna inledde en tävling med sådana knäppningar.

Efter tävlingarna kunde inte någon omedelbar ökning av antalet bågskyttar förmärkas i Stockholm, men i Sandviken tog utvecklingen god fart, och sannolikt bidrog tävlingen till att vi rämligen snart fick fram den förnämliga svenska stål bågen.

Torsten Fahlman

Viktigt meddelande

Härmed överlämna vi nummer 2 av Tidsskriften Bågskytten. Som meddelades i tidigare nummer har den gått ut till alla gamla prenumeranter för jan. och febr. oavsett om prenumerationen förnyats eller inte. Vi hoppas nu att alla som inte prenumererat omg. sätter in kr. 10:— på postgiro 37 90 05 före den 10 mars annars kommer Ni inte att erhålla någon tidning i fortsättningen. Alltså fyll i ett inbetalningskort och posta det omgående, 37 90 05 var postgiro-numret.

RED.

Ur Bågsträngens historia

Då det fanns bågskyttar i förhistorisk tid, fanns det också bågsträngar. Men hur såg strängarna ut?

Vi har anledning förmoda, att strängarna var gjorda av lian, en klängväxt, som förekommer i tempererade zoner i hart när oräknelig artflora.

Lianen är naturens färdiggjorda rep i växlande dimensioner. Den är stark och elastisk och kan knytas till öglor. Bågsträngar av lian har förekommit hos primitiva folk ända in i vår tid. Men dessa strängar fyller inte moderna bågskyttars anspråk.

Det gör däremot våra strängar med flyttbart munmärke, limmade, sträckta, tøjningsbara, starka.

Exp. mot postf. å 3.50. 5 st. fraktfritt. Rabatt till klubbar med större order. Dessa strängar finns endast hos

E. ARTUR LARSSON

Tuna-Hästberg

Forsättning på "Ur Bågsträngens historia" i nästa nr. (Annons)

KLUBBSPALTEN

ALINGSÅS BÅGSKYTTEKLUBB

Ja, nu har återigen ett nytt arbetsår börjat och litet till mans brukar vi nog börja ett nytt år med goda föresatser och stora förhoppningar. Så har vi också gjort inom Alingsåsklubben. Vid vårt årsmöte, som hölls den 30 jan., fick man det intrycket att klubbmedlemmarna verkligen gick in för att göra 1954 till klubbens bästa år. Och när den andan är rådande kan man se ljus på framtiden.

En del förändringar har skett inom styrelsen. Vår ordf. sedan 1950, Arthur Andersson, hade på grund av bristande tid undanbett sig omval och till ny ordf. valdes Arne Björkman. I övrigt fick styrelsen följande sammansättning: v. ord. Knut Persson, sekr. Sven Johansson, v. sekr. Carl Rapp, kassör Anders Lycke, tävl.-led. Thore Björkman och materialförvaltare Stellan Andersson. Den avg. ordf., Arthur Andersson, valdes enhälligt till klubbens hedersordförande.

Efter årsmötet samlades vi till sedvanlig

Alingsås BK har "sadlat om". Gymnastik och idrott står på programmet

årsfest, där våra damer först bjöd på en härlig thesupé. Vidare förekom underhållning, där skyttarna litet till mans fick en släng av sleven. Och så dansades det givetvis. Thure Sandsten fick vid detta tillfälle mottaga ett pris för 1953 års bästa prestation inom klubben. Detta pris har tidigare tillfallit 1951 Gustav Pettersson och 1952 Stellan Andersson.

Gymnastiken, som vi började med i höstas, har rönt ett allt större intresse. Skyttarna tycks överlag ha insett betydelsen av att "sadla om" mellan skjutsåsongerna. Vi har även tränat en del korgboll under gymnastiktrimmarna och den 29 jan. spelade vi en match mot ett korporationslag i Alingsås. Vi mötte då SFL (Sveriges fören. Linnefabr.) och efter en hård och fartfylld match blev slutresultatet 10—10. Vid returmatchen mot samma lag, som spelades den 12 febr., åkte vi oturligt nog "dit" med 15—14.

Vi har funnit att det är rätta melodien att koppla av skjutningen under vintern och i stället syssla med motions- och konditionssport och kan vi på det varmaste rekommendera detta till de klubbar ännu inte prövat detta recept. Det skulle vara glädjande om någon av de närliggande klubbarna har lust att möta oss antingen i korg- eller handboll vid något tillfälle. Skriv i så fall till oss. Adressen är, Kungsgatan 19, Alingsås.

Nämnas kan att vi i år redan fått 7 nya skyttar, som under de "gamlas" överinseende håller på att insupa lärdomar i den ädla bågskyttesporten. En god början!

Annandag Påsk har vi planerat en stor fältskyttetävling och vi ber redan nu skyttarna runt om i landet att ha Alingsås i åtanke när Ni planerar för påsken. Vi lo-

var att göra vårt bästa för att ni skall bli belåtna. Mera om denna tävling i nästa nummer!

Med Bågskyttehälsning

A. Björkman.

BORÅS BÅGSKYTTE SÄLLSKAP

Vi hade årsmöte den 30 jan. med Gösta Smedel som ordf. Av styrelseberättelsen framgick att aktiviteten varit god och att medlemsantalet nu är 77. Styrelsen för år 1954 fick följande utseende: ordf. Gösta Smedel och övriga ledamöter Ruth Andersson, Åke Emanuelsson, Olle Engwall, Siw Håkansson, Helge Högfeldt, Nils Lundberg och Nils Wärmbjörns, klubbmästare Stig Arvidsson och pressombud Göran Carlsson.

Efter förhandlingarna serverades den härligaste "Jansons frestelse" med köttbullar och gröna ärter. Senare blev det dans avbrutet av spex i bågskyttestil.

Med Bågskyttehälsning

Göran Carlsson

I F. K. LUND. Bågskytte sektionen

Trots brådskan med förarbetet till vår stort upplagda cuptävling har vi utkämpat en korrespondensmatch mot Karlstads mera rutinerade skyttar. Med vårt denna gång ihålliga lag fick vi mycket stryk men vi hoppas på revansch och att få komma igen. Siffrorna blev: Karlstad 3008 — Lund 2598. Individuellt:

1. K. E. Boström, Karlstad	669
2. Olle Boström, Karlstad	636
3. David Hell, Karlstad	628
4. Kurt Andersson, Lund	602
5. Nils Meyer, Lund	554
6. Kåre Karlsson, Karlstad	540
7. Lennart Meyer, Lund	539
8. Bertil Eriksson, Karlstad	535
9. Karl Gunnarsson, Lund	518
10. Bror Lindqvist, Lund	378

Vi hälsar till Karlstad och tackar.

Med bågskyttehälsning

I. F. K. Lund

"Bågskytte sektionen"

MALUNGS BÅGSKYTTRAR.

Antalet anslutna medlemmar har under året varit 21, varav 13 manliga och 3 kvinnliga seniorer samt 5 juniorer.

Årsmötet 1953 hölls den 17 februari. Årsavgiften har varit 8:— för seniorer och 5 för juniorer. Styrelsen har under året hållit 5 protokollförda sammanträden.

Under året har 1 silver- och 4 bronsmärken erövrats.

Den tavelskyttebana vi tidigare fått disponera av MIF skall göras om till träningsplan för fotboll, varför vi under senare hälften av säsongen skjutit på en provisorisk bana öster om biografen.

Fältskyttet har bedrivits på klubbens 20-målsbana uppe vid Pålssons.

Verksamheten har även i år varit övervägande fältskyttebetonad, medan tavelskyttet ej rönt samma intresse. Klubben har varit mycket framgångsrik vid de tävlingar där den varit representerad.

Den 3/5 anordnade klubben en jaktskytte tävling med 43 deltagare från 6 klubbar. Bästa Malungs-skyttar: Damer — S. Backhans (2), Herrar, märke — T. Göllo (13), Herrar, instinktiva — G. Backhans (1), Juniorer — L. Håkansson (1).

I Gävle-rundan placerade sig Backhans, Helje och Johansson 2, 3 och 19 i inst. klassen och Thors 3 i juniorklassen.

DM i Borlänge 31/5 — fältskytte: 2:a i lag, 2, 3 och 6 i herrkl. (Backhans, Helje och Håkansson) samt 4:a i damklassen (S. Backhans).

DM i tavelskytte 22—23/8 i Falun: 1:a i lag, 3, 5 och 8 i herrkl. (Helje, Backhans och Arwidsson), 4:a i damkl. (S. Backhans)

KM i tavelskytte 6/9 — mästare: Damer — S. Backhans. Herrar — I. Helje, Juniorer — L. Håkansson.

Flintspetsen (Jaktskytte) i Sandviken 20/9: Inst. klass — 1,2 och 13 (Backhans, Helje, Johansson), juniorer — 7, 12 och 14 (Håkansson, Eliasson och Thors)

I Moraträffen 4/10 deltog 9 skyttar härifrån. Bästa blev i damklassen S. Backhans (2) och i herrklassen Helje och Håkansson (1 och 3)

Den 1/11 vann vi en lagmatch mot Mora och avgjorde samtidigt KM i jaktskytte. Mästare blev O. Malmén.

Saltingarnas jaktskytte tävling gick i år med handikap. Segrare blev L. Håkansson, som sålunda tog andra teckningen i klubbens vandringspris.

DM i tavelskytte skall enligt uppdrag av Distriktsförbundet arrangeras av klubben instundande säsong.

Med Bågskyttehälsning

G. Backhans

SANDVIKENS BÅGSKJUTNINGSKLUBB

Sandvikens Bågskjutningsklubb hade den 16 februari årsmöte. Styrelsen omvaldes i sin helhet och består alltså av Carl-Henrik Bergström, ordförande, Bror Holmberg, Tomas Bolle, Folke Eriksson, Ivar Källström, Ivar Sjöberg och Helge Panth.

Av den framlagda styrelseberättelsen framgick, att det gångna året varit framgångsrikt. Klubben redovisar 44 medlemmar, varav 7 tillkommit under året. I de tävlingar medlemmarna deltagit i har Barbro Eriksson varit segerrikast med en individuell SM-titel i toppen. Hon lade vidare beslag på DM-titeln i såväl tavelskytte som fältskytte. Hon har också förbättrat sina tidigare distriktsrekord på 70 m, 35 m, 25 m och på korthållet samt satt två nya

klubbrekord. På herrsidan satte Sture Lindberg nytt klubbrekord på 90 m, 401 p. men annars har Bror Holmberg varit framgångsrikast med en KM-titel och bästa placering vid SM. I fältskytte lade Folke Eriksson beslag på DM-titeln bland märkesskyttarna. Under det gångna året har intresse för fältskytte ökat på tavelskyttets bekostnad. Vid SM i fältskytte fick Sören Åhlén en hedersam tredjeplacering.

Klubben har med framgång stått som arrangör för tävlingar av större format. Sålunda gick en uttagningstävling för NM och VM 1953 i Sandviken på klubbens bana, fältskytte tävlingen om vandringspriset "Flintspetsen" blev landets största med 95 deltagare, och den internationella korrespondenstävlingen om SEEFAB CUP hade samlat deltagare från 14 länder från alla världens hörn.

Vid årsmötet beslöts sätta igång en inomhuskurs för nybörjare samt att söka sända deltagare till den av Svenska Bågskytteförbundet anordnade kursen på Bosön i slutet av mars. Mötet avslutades med kaffe och film.

Med Bågskyttehälsning

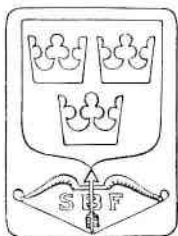
Tomas Bolle

ULVJAKTEN

16 maj

1954

◆
◆

FÖRBUNDSSPALTEN

Beträffande SM, DM och JDM.

Vi vilja erinra om att arrangörer av dessa mästerskapstävlingar är skyldiga att kungöra dag, plats m. m. i RF:s officiella kungörelseorgan Svensk Idrott och Bågskytten.

Mästerskapstecken torde av vederbörande distriktsförbund beställas hos RF:s Förlags AB, Strömsborg, Stockholm C, *minst 14 dagar* före tävlingens hållande.

Fastställda tävlingsdagar.

SM i jakt- och fältskytte:
den 12—13 juni i Borlänge.
Arrangör: BK Dalpilen.

NM-uttagningsstävling:

den 10—11 juli i Huskvarna.
Arrangör: Huskvarna BK.

NM:

den 23—25 juli i Köpenhamn.

SM i tavelskytte:

den 21—22 augusti i Malmö.
Arrangör: BK Gripen.

NYA FÖRENINGAR:

Jämtland-Härjedalen

Östersunds Bågskytteklubb,
c/o Lindholm, Regementsgatan 75 B,
Östersund.

Värmland

Alvenäs Bågskytteklubb,
Box 1017,
Vålberg.

Skåne

Hörby Bågskyttesällskap,
c/o Vesterberg, Komministergatan,
Hörby.

Avförd förening:

Bågskyttesällskapet Nordpilen, Gällivare.

NYHET FRÅN MATERIALKOMMITTÉN:

Centrum för 122 cm-måltavlor (gult och rött) finns nu färdigtryckta och kan rekvireras från Torsten Fahlman, Stureparken 7, Stockholm. Dessa centrum kostar 55 öre pr styck.

BOSÖKURSEN 1954

Vi uppmana alla de föreningar som ämna delta i kursen att sända in sina anmälningar i god tid. Detta för att undvika inkvarteringsbesvär. Det bör framhållas att ännu icke anslutna föreningar även kan sända kursanmälan.

På annan plats återfinnes kursprogrammet.

KURSANMÄLAN

Ansökan om deltagande till kursen, innehållande namn och adress, ålder, tillhörande förening, skola insändas till Svenska Bågskytteförbundet, Box 20, Ulvsunda 1 och skall vara förbundet tillhanda senast den 18 mars.

Olle Lifors,
förbundssekreterare

- Kl. 13—13.45 Tavelskytte regler och anläggning av en skjutbana, G. Larsson.
Kl. 14—15.45 Materialkännedom, H. Kjellson och C. H. Bergström.
Kl. 16—16.45 Ungdoms- och juniorverksamhet, Överlärare Thure Åkerlund, G. Smedel.
Kl. 17.30—18.45 Middag.
Kl. 18.45—21 Film, kaffe och samkväm.

Söndag d. 28 mars:

- Kl. 7.15—8.00 Morgonmotion och duschning.
Kl. 8.00—9.00 Frukost.
Kl. 9.00—9.45 Skjutövningar för tavel- o. fältskyttar.
Kl. 10.00—10.45 Motionsidrott, Överlärare Edvin Wide.
Kl. 11—11.45 Vår propaganda och medlemsvård, G. Smedel.
Kl. 12—13 Lunch.
Kl. 13—16.30 Allmän diskussion.
Kl. 16.30 Sammanfattning och avslutning, O. Lifors.

Official archery world records

Ladies.

70 m.	Jean Lee, USA, Bruxelles, 1952	654
60 m.	Jean Lee, USA, Copenhagen, 1950	645
50 mL	Jean Richards, USA, Oslo 1953	519
LD	Jean Lee, USA, Copenhagen, 1950	1792
50 mS	Jean Lee, USA, Copenhagen, 1950	491
35 m.	Jean Lee, USA, Copenhagen, 1950	497
25 m.	Jean Lee, USA, Bruxelles, 1952	487

Arbetsprogram till

Bosökursen

Freitag d. 26 mars:

- Kl. 9—9.45 RF:s organisation. Red. Sten Svensson.
Kl. 10—11.45 Kurs i föreningsarbete. Gymn.-dir. P. Lindberg.
Kl. 12—13 Lunch.
Kl. 13—13.45 Bågskytteförbundets organisation och verksamhet, Henry Kjellson.
Kl. 14—14.45 Kontakt med korporationsidrotten. Ombudsman H. Ohlsson.
Kl. 15—15.45 Kvinnlig idrott, Inga Lövdin, Birgitta Bange.
Kl. 16—16.45 Gymnastik och bad, Birgitta Bange.
Kl. 17.30—18.45 Middag.
Kl. 18.45—21 Fri diskussion vid kvällskaffet.

Lördag d. 27 mars:

- Kl. 7.15—8.00 Morgonmotion och duschning.
Kl. 8.00—9.00 Frukost.
Kl. 9—10.45 Materialkännedom för fält- och jaktskytte, G. Spicker och H. Blechingberg.
Kl. 11—11.45 Fältskytte regler och hur en fältskyttebana anlägges, H. Blechingberg.
Kl. 12—13 Lunch.

SD	Jean Lee, USA	
	Copenhagen, 1950	1462
DIR	Jean Lee, USA	
	Copenhagen, 1950	3254

Gentlemen

90 m.	Bror Lundgren, Sweden	
	Oslo 1953	750
70 m.	Bror Lundgren, Sweden	
	Oslo, 1953	644
50 mL	Bror Lundgren, Sweden	
	Oslo, 1953	382
LD	Bror Lundgren, Sweden	
	Oslo, 1953	1776
50 mS	Stellan Andersson, Sweden	
	Bruxelles, 1952	506
35 m.	Hans Deutgen, Sweden	
	Copenhagen, 1950	488
25 m.	Hans Deutgen, Sweden	
	Paris, 1949	507
SD	Stellan Andersson, Sweden	
	Bruxelles, 1952	1477
DIR	Bror Lundgren, Sweden	
	Oslo, 1953	3205

TEAMS

Ladies

LD	USA, Bruxelles, 1952	4660
	(Jean Lee, Jean Richards, Christine Richards)	
SD	USA, Bruxelles, 1952	3759
	(Jean Lee, Jean Richards, Christine Richards)	
DIR	USA, Bruxelles, 1952	8419
	(Jean Lee, Jean Richards, Christine Richards)	

Gentlemen

LD	Sweden, Oslo, 1953	5124
	(Bror Lundgren, C. E. Bissman, Alf Holstenson)	
SD	Sweden, Bruxelles, 1952	4325
	(Stellan Andersson, Bror Lundgren, Håkan Norström)	

Internationellt

Av Lars Ekegren

Nu har inbjudan sänts ut till FITA:s tredje internationella korrespondensmatch på en enkel internationell lång- och korthållsround. Federationspresidenten Kjellson och vi andra kan glädjas åt ett stadigt ökande intresse för denna tävling från jordens alla hörn, och vi hoppas att alla svenska klubbar nu skall ställa upp och visa våra utländska bågskytteväner var skåpet rätteligen bör stå.

Närmare detaljer kommer via sekreteraren i förbundsspalten. Jag vill här bara påpeka en betydelsefull nyhet för året. Tidigare måste varje land förhandsvis fastställa en eller två dagar, då tävlingen skulle avhållas. Detta är nu ändrat så, att varje land får förhandsvis bestämma under vilken månad korrespondensmatchen skall arrangeras. Detta ger klubbarna större möjligheter än tidigare att inpassa tävlingen i det ordinarie tävlingsprogrammet

Rekvisioner av federationsnålen (å 2 kr.) har nu börjat strömma in från klubbarna till Olle Lifors. De beräknas vara leveransklara omkring den 15 april. Även de utländska förbunden visar stort intresse. Ett gott råd är här att Ni bör ta till ordentligt när Ni beställer. Då före den 1 april in-

DIR	Sweden, Oslo, 1953	9355
	(Bror Lundgren, C. E. Bissman, Stellan Andersson)	

Abbreviations: L — Long, LD — Double International Long, S — Schort, SD — Double International Short, DIR — Double International Long and Short, Grand Total.

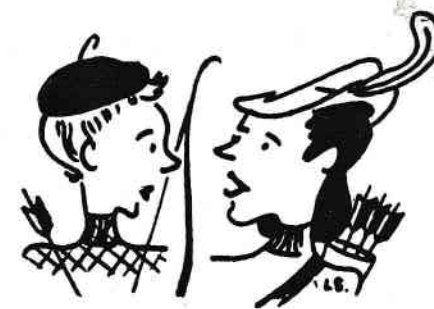
komna beställningar levererats, kommer det nämligen att dröja ett slag innan en ny upplaga kommer fram.

På annan plats i denna tidning redovisas de officiella världsrekorden. Herrsidan ser riktigt prydlig ut, inte sant? Samtliga individuella noteringar och lagrekord är svenska. Damsidan är lika enhetlig, men här har USA intagit Sveriges plats. Vem sätter upp ett hederspris till den första svenska dam som slår ett världsrekord?

Men låt oss nu inte förhäva oss. Fullt så duktiga som världsrekordlistan utvisar är vi inte. Världsrekord kan bara sättas vid VM-tävlingar, och det är många av världens bästa skyttar som inte kommer dit. Sydafrika, Australien och USA har många skyttar i den absoluta världstoppen, och nu senast har en polack överträffat världsrekordnoteringen på 35 m.

Vi får inte slappna av, mätta och dästa av alla framgångar. Och vi måste i tid tänka på återväxten. Det minsta vi låter oss distraheras i våra noggranna VM-föberedelser ökas risken för att vi förlorar vår ledande ställning katastrofalt. Tag en Hans Deutgen, Stellan Andersson eller Bror Lundgren till förebild i Din träning och målsättning. Och glöm inte att ett knippe väl omhändertagna juniorer i klubben denna vår kan betyda en ny världsmästare eller världsmästarinna — för att inte säga olympiasegrare — om några år. På Lidingö finns det redan en junior, som slagit Deutgen på korthåll...

Till tjänst för bågskytteintresserade norrlänningar ber jag slutligen att få meddela, att jag träffas på I 20 i Umeå från slutet av februari till början av april.

Oss emellan...

25 grader kallt och så skall man tänka på bågskytte, det går inte riktigt ihop, hjärnan spårar bara in på VM och skidor. Ni vet förstås allesamman att vi har detta arrangemang i Falun — kontinentalt värre. Men skidor är kanske en bra idé i alla fall — som konditionsträning. Jag undrar om inte vi flickor åsidosätter denna viktiga detalj alldeles för mycket. Ut och åk ni som har snö (men helst litet mindre påkostande kyla), det kommer att bli underbara dagar nu framöver, vi närmar oss ju våren! Skridsko, gymnastik och långpromenader är inte så dumt det heller. Ut i friska luften och låt hjärta och lungor arbeta under gynnsamma förhållande — stärk din kropp och själ så att du står redo den dag då snön smält och solen skiner så skönt att du helt enkelt bara måste ut och pröva din båge!

Och så hoppas jag att Ni — flickor, fästmöror och fruar — anmält er till Bosökursen, det är roligt att träffas ett par dagar och diskutera sin älsklingsport, pröva och få nya tips som man kan föra vidare till kamraterna i klubben sedan. Tänk er tre härliga dagar på Bosön!

Så till sist, gratis Småland, ni var förste man på plan då det gällde komma in med distriktsombud!

GITT

ATT PLOCKA BORT TÖRNEN

Lars Ekegrens artikel under ovanstående rubrik i förra numret av Bågskytten var intressant och ger anledning till en del kommentarer.

Vad var anledningen till den danska artikeln? Kanske kan man med ledning av följande citat ur densamma sluta sig till något: "Vi är emellertid så optimistiska att tro, att ledningen skall vara i stånd att rida ut eventuella stormar, och vi är lika optimistiska att tro, att man i Stockholm har ögonen öppna för de eventuella vanskligheter som den växande organisationen medför". Ekegrens artikel torde ge fullt tillfredsställande svar på detta. De av oss som följt det internationella samarbetet från den tid fransmännen hade hand om exekutivkommittén fram till den nuvarande svenska är fullt på det klara med att Ekegren och Kjellson gjort synnerligen förnämliga insatser på det organisatoriska och administrativa området. Det finns därför ingen anledning till oro vad de organisatoriska problemen beträffar. Däremot kommer det troligen att blåsa hårda vindar om hur vissa tävlingsregler skall lyda i fortsättningen. Den danske skribenten drog i fortsättningen fram frågan om att tillåta sikte (pin-sight) eller inte, varvid han under hänvisning till skrifter i den engelska bågskytte-tidskriften påpekade, att inte en engelsmännen är eniga om saken. Han slutade: "Kan FITA så klara problemet?" Ekegrens sista mening i sin artikel ger vid handen, att det kan bli nog så svårt.

Först som sist kan väl konstateras, att en fråga som att tillåta sikte eller inte är en av de viktigaste vi alla nu har att ta ställning till i en del länder finnes det givetvis skyttar som är både för och emot. Ett de-

mokratiskt avgörande av saken måste givetvis vara en uppmaning till varje land att ordna "folkromöstning" i frågan. Det är väl också detta Ekegren menar, när han anser att de nationella förbunden i större utsträckning bör ägna sig åt de aktuella internationella problemen. Och det är utan tvivel betydelsefullt, att vi litet till mans diskuterar de internationella problemen. Inte minst därför, att vi enligt våra egna stadgar via "förbundsstyrelsen utfärdar tävlingsregler och säkerhetsbestämmelser i överensstämmelse med FITA:s och RF:s föreskrifter". Ätminstone vid internationella tävlingar är vi beroende av federationens regler, och varje land har intresse av att få dessa så mycket som möjligt i överensstämmelse med de egna.

En viktig detalj i det hela är givetvis de internationella representationsbestämmelserna. Tyvärr kan man väl i internationella sammanhang inte komma så långt, att den verkliga majoriteten (av i vårt fall bågskyttarna) får bestämma. Varje land har en röst i federationen, oavsett hur många skyttar länderna har. Detta har också kommit till synes i de internationella tävlingsreglerna, till vilket jag återkommer längre fram i artikeln. Varje land kan medelst fullmakt till någon närvarande representant rösta vid kongresserna. Ekegren vill nu begränsa denna rätt till att gälla endast en extra fullmakt per närvarande representant, detta för att stävja diskussionerna. Jag anser inte denna ändring riktig. Antingen skall varje land ha rätt att rösta genom fullmakt eller också skall ingen röstning med fullmakt överhuvud taget få förekomma. Det senare är direkt orättvist, eftersom ett land med dålig ekonomi eller som ligger orimligt långt bort från kongressplatsen då inte skulle kunna göra sin röst hörd. Eke-

grens förslag skulle innebära komplikationer av följande slag: Antag att ett VM ordnas på en plats, dit högst 4 nationer kan väntas. Antalet röster vid kongressen skulle då kunna bli högst 8. Detta antal räcker inte till för alla anslutna länder. Vem avgör vilka länder som skall få rösta? Blir det det land som råkar bli först med att kontakta en representant?

Såsom de hithörande bestämmelserna nu är utformade kan det inte anses såsom "ofog" att samla in ett stort antal röster från ej närvarande nationer. Tvärtom är det väl fullt naturligt att alla anslutna nationer vill tillvarata sina rättigheter. Vi svenskar, som haft förmånen att kunna vara med på de flesta kongresserna, bör betänka, att det kan komma år, då vi inte har den möjligheten och då blir vi nog de första att utnyttja fullmaktsröstning. En lösning av problemet skulle vara, att varje land, som inte deltar i kongresserna, får inkomma med skriftliga förslag och skriftligen rösta för eller emot. Dessa skrivelser skall ställas till generalsekreteraren, som har skyldighet att uppläsa dem för kongressen. I de flesta frågor behöver det ju bara bli fråga om "ja" eller "nej" och några diskussioner skall inte behöva förekomma. I synnerhet inte om man, som Ekegren föreslår, går in för att ventilera och motivera sina ställningstaganden före kongresserna. I de delar av kongressförhandlingarna, som berör själva detaljerna för den aktuella tävlingen, kan givetvis diskussioner förekomma, men här är det ju fullt riktigt, att endast de närvarande nationerna skall ha rätt att yttra sig och rösta.

Att ha "permanent" delegater vore givetvis en fördel, men det torde väl vara ytterst få länder, som har råd med sådana. I regel brukar väl delegaterna vara någon av de deltagande skyttarna eller lagledaren, och tyvärr kan det kanske då bli så, att delegaten ifråga är för litet insatt i frågorna för

att kunna delta i diskussionerna. Men detta är ju närmast resp. förbundsstyrelsers fel, som inte givit delegaten ordentliga underlag och instruktioner. I detta sammanhang bör det påpekas, att vår egen förbundsstyrelse bör ta Ekegrens artikel ad notam. Förra året hade styrelsen utsett en internationell kommitté på två man, som handlade de internationella frågorna. I år har man beslutat slopa denna kommittén. Vem handlägger nu dessa frågor och gör sig insatt i de internationella problemen?

De internationella tävlingsreglerna är inte internationellt vedertagna i alla stycken, och anledningen härtill berördes ovan. De är på sin höjd europeiska, varvid England inte medräknas. De är i själva verket ett hopkok av franskt-belgiskt tavelsskytte med ett antal engelska inslag. England, det moderna bågskyttets moderland, hade med sin enda röst inte mycket att säga till om och var kanske inte heller så aktivt som man skulle önskat. Nu börjar man emellertid bli mer intresserad av de internationella problemen i den engelsk-talande delen av världen, samtidigt som de gamla bågskytteländerna Frankrike o. Belgien verkar vara på tillbakagång. De har visserligen många klubbar, men hur många har tavelsskytte enligt internationella regler på sitt program? De skjuter i regel endast korthåll eller stångskytte. Ytterst få skjuter den internationella ronden. Dessa är sådana som har råd att kosta på sig resa till VM-tävlingarna, och man kan inte värja sig för tanken att de kanske inte alltid har de önskvärda kontakterna med "bågskyttarna i ledet". Typiskt för denna tankegång är frågan om VM varje eller vartannat år. "Permanent" delegater av denna typ är inte önskvärda!

Efter ovannämnda länder övertog Skandinavien ledningen av federationen och röstfördelningen blev mera utjämnad. Man fortsatte emellertid i de "europeiska" spåren, till största delen därför, att man ju inte hade

någon annan historisk bakgrund att bygga på. Så småningom "brast" emellertid förämningen i och med att allt flera engelsk-talande länder anslöt sig och deltog i kongresserna. Den gamla siktmetoden "point of aim" (märke på marken) godkändes, vilket jag för min del finner lyckligt. Att denna metod inte är så bra som märke direkt på bågen och av många betraktas som "felaktig" hör inte hit! Folk bör — inom rimliga men generösa gränser — få skjuta som de äro vana vid i hemlandet! Länderna måste i fortsättningen vara mer välvilligt inställda till ändringsförslagen och inte bara hänvisa till röstningen. De måste ta mera hänsyn till antalet bågskyttar den delegerade representerar än till antalet röster i kongressen. De "engelskskjutande" skyttarna är i majoritet, vilket inte längre kan negligeras. De vill kunna skjuta i VM med de regler de är vana vid, annars bryr de sig inte om VM. Engelsmännen brydde sig t. ex. inte om VM i Oslo. De föredrog att stanna hemma och tävla om sina egna mästerskap. Där fick de skjuta de gamla, historiska ronderna!

Därmed kommer jag in på min gamla käpphäst. Är det inte orimligt att i fortsättningen avgöra VM på endast de internationella ronderna, när den övervägande delen av världens bågskyttar inte skjuter denna rond? VM borde i fortsättningen avgöras på en internationell rond och en York och en American round!

Sikte bör tillåtas! Det ursprungliga, primitiva bågskytten, som bl. a. Ekegren ömmar för, har vi i alla fall gått ifrån genom att överhuvud taget tillåta hjälpmedel som märke på båglemmen och knut på strängen. (Endast instinktivt fältskytte är nu för tiden den primitiva formen, och kanske det är därför som denna gren blir allt populärare!) Sportens tjsusning kvarstår dock — spännandet av bågen; avsläppet, pilens flykt mot målet, muskelspänningen, koncentratio-

nen, kamratskapet. Mekanisk avfyringsordning, som Ekegren för in i detta sammanhang, torde inte höra hit. Det är en helt annan sak och är ej heller, såvitt jag vet, tillåtet i något land vid tävlingar. Sådana hjälpmedel, som direkt underlättar *tekniken* vid skjutningen, kan man självfallet inte godkänna. Men med sikten är det en annan sak, även om det rör sig om kikarsikten. En dålig skytt har ingen som helst nytta av ett sikte, lika litet som av det tillåtna märket. För den skicklige skytten betyder det endast att precisionen vid skjutningen, företrädesvis vid blåsväder, kan öka. Avsläppet och alla andra detaljer, som man måste tänka på vid bågskytte, blir utslagsgivande som hittills. Kikarsikte skulle eliminera det "orättvisa" i att en skytt med dålig syn men för övrigt fullkomliga förutsättningar för närvarande inte kan tävla på jämställd fot med toppskyttarna.

Sikte är inte förbjudet i de större bågskytteländerna; varför det inte finns anledning att streta emot längre. Förr eller senare kommer det att "värka" fram. (I själva verket är det så att de engelska bågarna antagligen kommer att ha ställbara sikten som standard!) Det finns ytterligare regler, som användes i dessa länder, som kan vara värt att nämna här. Sälunda skjuter man bl. a. med 6 pilar mellan varje serie. Federationen har tillsatt en kommitté, som skulle utreda möjligheterna att förkorta VM-tävlingarna. En åtgärd vore införande av sexpils-skjutning.

Provschott är tillåtna i många länder. Hos oss är det tillåtet vid märkestagning, och anledningen till att de förbjöds vid tävlingar var väl endast de internationella reglerna. Men dessa behöver vi egentligen inte ta hänsyn till! Jag anser emellertid, att det är på tiden att ändra på detta. Vad är anledningen till att provschott är förbjudna? Varför skulle man inte få 3 eller 6 pilar att skjuta in märket på? I annat skytte är det

tillåtet och med hänsyn till att bågskytte är svårare tycker man att det egentligen borde vara tvärtom. Provschott skulle eliminera att turen kan spela en viss roll. En skytt kan ha tur att råka få sitt märke på rätt plats vid första skottet, och är det jämna skyttar som tävlar kan denna tur avgöra tävlingen. Likadant är det för övrigt med sikten. I blåsväder kan en skytt ha tur att få sitt märke på tavlan bredvid den egna, medan en annan måste sikta mitt emellan. Ett ställbart sikte tar bort sådana "orättvisor". Slutligen erinrar man sig ha hört, att en del skyttar klagar på sin skjutplats, särskilt vid skjutning i "stadiongrötor". Det skulle uppstå virvelvindar på vissa platser. Detta problem har man i en del länder löst så, att skjutplatserna ändras till andra dagens skjutning eller efter första rondan alltefter de uppnådda resultaten.

Låt oss gå in för mera internationellt betonade skjutregler, varmed med "internationellt" menas regler som användes av de flesta skyttarna, inte sådana som federationen "röstat fram".

Tomas Bolle

Kort replik till Tomas Bolle:

Som alltid är det mycket intressanta synpunkter Du har att komma med, och jag hoppas att fler följer Ditt exempel och offentligt diskuterar de internationella problemen. Främst bör tavelsskyttekommittén och förbundsstyrelsen ägna grundlig tid åt dem.

Ett par små korrigeringar måste jag emellertid komma med. Överdriv inte USA:s och Englands betydelse. Enligt Larry Briggs årsrapport omfattade det amerikanska förbundet (NAA) den 1 januari i år endast c:a 600 manliga och 600 kvinnliga skyttar,

och England är inte heller ett jättestort bågskytteland. Det belgiska förbundet med sina 5.102 skyttar och det tjeckoslovakiska förbundet med sina 1.564 skyttar är av minst samma storleksklass. T. o. m. Sverige börjar väl närma sig USA:s 1.200 skyttar.

Alla länder skjuter egna ronder som inte återfinnes internationellt. Att göra en eller ett par av dessa ronder internationella med förbigående av de övriga kan leda till mindre önskvärda konsekvenser. (I olympiska sammanhang måste t. ex. alla avstånd vara uppmätta i meter, inte yards). Den internationella rondan, däremot, accepteras just nu över hela världen, om än i blygsam skala på sina håll. Här betyder emellertid tävlingar som Seefab-cupen och FITA-matchen kolossalt mycket. (Att rondan så småningom bör ändras är en helt annan sak. Sådant tar tid.)

Att engelsmännen inte kom till VM i somras berodde inte på någon motvilja mot att skjuta den internationella rondan. Tvärtom har jag fått många brev med djupa beklaganden att man inte kunde komma.

Däremot sammanhänger det med engelsmännens konservatism. Deras mästerskapsdagar fastställdes medan de ännu trodde att VM skulle inställas, och sedan kunde de inte av lokalskäl ändras. De utkämpas ju på samma plan år efter år, och den är mycket upptagen.

De måste alltså välja — antingen de engelska mästerskapen eller VM. Och att då de sekelgamla engelska mästerskapen segrade i den dragkampen går fullt i stil med engelsmännens sinne för traditioner. Engelska mästerskapen går före *varje* annan tävling i världen, alldeles oberoende av vilka ronder man skjuter. Engelska förbundet har dessutom ekonomiska svårigheter. Man kan helt enkelt inte sända ut lag varje år.

Lars Ekegren

GULDSKRÄCKSBEKYMMER

Engström och de andra mohicanarna är inte ensamma om sin längtan efter medicin mot "guldskräcken".

Tyvärr måste man nog säga, att något radikalt motgift till detta bågskyttespöke finns inte — åtminstone inte i den form eller i den mån de "skadeskjutna" skyttarna helst skulle önska.

Men vi skall prata litet om fenomenet, alltid kan det göra någon nytta.

Den vakne skytten torde kunna observera, att "guldskräcken" inte kommer som ett trollslag, det gör den nämligen aldrig. Det är ett smygande gift, som under månader utför sitt förstörelseverk. Då "guldskräcken" är fullt skönjbart utbildad, råkar skytten ofta i en sorts panik. Han sätter igång med en våldsam träning. Han ger sig bubblan på, att den där oseden att inte kunna sikta skall tränas bort. Men han blir bara sämre och sämre.

"Guldskräcken" är naturens första varning för överträning. Det här går alltså inte att träna bort. Här föreligger en förslitningsprocess, ett "sjukdomsfenomen" som måste läkas. Vi kan föreställa oss en förslitning i det nervsystem, som producerat och förmedlat hundratusentals avsläpps-impulser.

Du, med "guldskräck", som inte längre kan sikta, som inte kan föra siktmärket sakta eller resolut till den rätta platsen i guldets högra kant och lika resolut släppa där, gör det här provet:

Ta båga och pil, spänn bågen och sikta i guld, men Du skall inte skjuta! Lova ditt andra jag att inte släppa strängen. Ja, så länge går det bra att sikta hur Du vill på vad Du vill. Märket fastnar inte längre varken över eller under guld, Du kan föra det vart Du vill, utan att det hakar upp sig.

Om Du "lurar" dit siktmärket och sedan kommer på idén att släppa, vad händer då? Ja, det är just den taktiken, som flera skyttar praktiserat, och resultatet blir ungefär så här: Man kan stundtals genom ytterligare koncentration tvinga in pil efter pil, men det verkliga resultatet blir att man går stadigt bakåt vecka efter vecka, och efter någon månad börjar pilarna kanske klinga mot bågen och de får fladdrande flykt. Du har tappat Ditt avsläpp. Och efter ytterligare någon tid är bågskyttet inte så roligt längre.

Avsläppet börjar i hjärnan.

Föreställ Dig att hjärnan är en elektrisk central, varifrån avsläppet startar i form av en elektrisk impuls via nervbanorna till motorerna — som är de arbetande musklerna. Muskulaturen är stark och felfri, men hur är det med den finare mekanismen? Ledningarna? Kontaktarna? Strömstyrkan?

Du kanske fått "överslag", avsläppsim-pulsen delar sig till ett reflexryck i bågarmen, Ingenting flyter lugnt som förr, allt hänger upp sig, säkerheten är borta med vinden. Ju mer Du sliter och tvingar Dig, ju sämre blir Du. Så småningom träder naturen in som en räddande ängel från total nedslitning: Du tycker inte att bågskyttet är så hejdlöst roligt längre, och Du slutar med det överdrivna skjutandet.

Tack!

Till bågskyttekamraterna i distriktet, ett hjärtligt tack för den stora penningssumma jag fick mottaga under min sjukhusvistelse.

Med bågskyttehälsning

Rolf Nordblom,
Tibro

Avkoppling.

Det finns någonting som heter logiskt tänkande, sunt förnuft och sådant, som bör sättas in i tid. Så fort Du märker, att Du går bakåt, blir sämre under vanlig träning, så fort de ovan beskrivna symtomen tydligt visar sig, finns bara ett att göra: Avkoppling! Läs in bågen och överlämna nyckeln till en karaktärsfast person, som Du inte kan övertala. Håll upp med all skjutning under ett halvår, varefter Du kan börja så sakteliga igen. Men skjut inte med märke!

Börja om från början.

Lär Dig att skjuta instinktivt! Nu är Du nybörjare igen. Glöm att Du varit en god skytt, som höjt siktmärket 1 mm för att pilarna tog i tians övre del. Detta stadiet i Ditt bågskytteliv har Du passerat, det hör historien till. Sluta upp med att ställa krav på Dig själv, att Du skall skjuta så eller så hög poäng för att godkänna Dig själv. Tag skyttet mer på lek, utan pretentioner på fullträffar, skjut endast för nöjet av pilarnas gång.

(Här bör jag inom parentes anmärka till alla läsare att beakta, att jag här talar endast till "skadeskjutna" och inte till vår härligt friska bågskytteelit).

När Du skjutit instinktivt ett par månader kan Du skjuta in märkena på långhållen. Skjut med märke endast ett par långhåll under en vecka, och när söndagen kommer ställer Du upp på långhållstävling. Vänta Dig inga stora resultat, utan var glad för de poäng Du får. Men om Du jämför Ditt slutresultat med motsvarande från föregående års, så skall Du kanske finna, att Du skjutit bättre nu alldeles otränad, än Du gjorde förra året "fulltränad" (nedsliten). Du srår just i ett skede, då träningen är ganska betydelslös för skjutresultatet. Träna hädanefter ytterst försiktigt med märkesskjutning.

Men Du har vunnit en ny kärlek: det instinktiva skyttet — som faktiskt kan funge-

ra som guldskräcksmedicin. (Jag får återkomma till det instinktiva skyttet en annan gång).

Är Du nedsliten ända därhän att pilarna klingar mot bågen och fladdrar i sin flykt, så skyll för all del inte på pilarna. Det är Du, som förlorat Ditt avsläpp.

Här kan Du iakttä ett intressant fenomen. När Du lärt Dig släppa pilarna instinktivt, så ska Du få se, att de får strax en veckrare gång. De går över bågen som de skall. Du får ett bättre avsläpp så fort Du inte siktar! Och Du siktar fullt tillfredsställande så fort Du inte avser att skjuta. Men om Du skall kombinera de två momenten, så är skräckspöket framme och på något sätt sätter krokben för funktionen.

Är Du en karaktärsfast person, som jag hoppas, så använd Din båge på ett bättre sätt än att låsa in den. Sätt Din utrustning i händerna på en kamrat och lär honom skjuta båge. Stå troget vid hans sida med råd och vinkar ända tills fram i sommar. Men skjut inte ett enda skott själv!

Fram i sommar kan din kamrat sin sak, han kan kanske skjuta tillfredsställande — och det kan kanske även Du.

E. Artur Larsson

Ytterligare intressanta inlägg om »Guldskräcksbekymmer« har inkommit men på grund av utrymmesskal inflyter i nästa nr

Red.